

м' удираетъ. *М. 475.* Ханъми от горѣ гледахъ, Злати ябълки хвърлѣхъ. Че си Стояна удрѣхъ. *Д. 53, 8—10.* 3) *о змѣѣ*, ужалю, жалю: Пуцѣи Бѣже змѣи троуглава Да удари Мѣлоша юнака Да го удри между двѣте очи Защо ѣска сос мене да лега. *Д. 38, 20—23.* Пуцѣил Гѣспод змѣи троуглава Та удари Мѣлоша юнака Та го удри между двѣте очи. *ib. 30—32.* 4) *въ соединеніи съ да и смѣдующимъ глаголомъ значитъ* пушусь,—скаюсь: Удари да бѣга, *пустился бѣжать.*—Удари да пѣе, *затѣлъ.*—Удари да плаче, *разревѣлся.*—5) *гряну, пойду, иду (о дождѣ):* Удри ке дѣждѣцъ, окѣпѣ ке те. *Д. 37, 31.* Та удари ситна роса. *М. 42.* **Повел. удри въ см. рус.** давай: Обычно тражѣть лѣвъ кѣто всякога пѣянци пакъ у пѣяніето... „Клиѣъ клина испѣжда“, казватъ, па удри пакъ изново! *Л. Д. 1869 р. 113.* Абаджѣи рѣкълъ еднажъ „сестрице ле иглице ле“, па удри несмысленно по хылядо бѣда за паръ, а кога дойде вечеръ, той не искаралъ ни за хлѣбъ. *ib. р. 172.* *Съ прямымъ дополненіемъ:*—**ухѣ**, обрѣщу,—аю внимание: Иванъ само си дѣлѣше една клѣчка съ Габровскѣи ножъ и нѣто ухѣ удареше що му думаше Ганчу. *Зк. 181.*—**темѣлъ**, положу, кладу основаніе: Удри темѣлъ, сугради манастиръ. *М. 47.*—**чадѣръ**, раскину,—дыѣю шатеръ: Попадналъ ми Капланъ паша Нѣзъ Цѣбрина рамно поле, И ми удрилъ два чадара, Еденъ зеленъ, други цѣрвенъ. *М. 591.* *Въ выраженіяхъ:*—**на дялъ**, раздѣлю: Нѣе ги на дялъ удрихѣ (гробницѣта): Тога всякому паднало, Кому грѣбъ мале, кому два, Мѣиъ сѣ, мале, паднаха Три нови пусти грѣбница. *М. 93.*—**въ мѣка** (нѣкого), предамъ,—даю мученіямъ, пыткѣ: Какъ дочуха вѣрли Турци, Още въ мѣка ѣ удриха. *М. 78.*—**во пѣйвани** (конѣ), спутаю конѣ въ пута: Удри конѣи во пѣйвани А мѣските во железа. *М. 416.*—**назадъ**, пойду, иду назадъ: Съ тази случка римската черкова удари много назадъ. *Л. Д. 76 р. 15.* Въ послѣдните години копринарската тѣрговля во Франція е ударила малко назадъ по причина на болѣстите, които са появили по свѣлените буби. *З. 325.*—**са**, 1) ударюсь,—яюсь: Ударила му са косѣта о камѣкъ. *Кп. 141.* 2) вступлю, вступаю въ бой: И сѣ удри сѣ цѣрна Арапина, Да сѣ бѣетъ сѣ тонка полоѣина. *М. 145.* Излезна си Филипъ Маджарина,—Веднага се на ножи удрили; Та се бѣха три дни и три нощи, Па си надви Марко Кралевички. *Ч. 101.* Не бѣше ми възможно да си ударѣмъ нѣщо съсъ тридесетъ души. *Р. С. 106.* 3)—**на нѣщо**, предамъ,—даюсь чему-либо: Той си удари на пѣянство и умря отъ гладъ. *Л. Д. 72 р. 194.* Тукъ всяко ударило на нехайство отъ кѣмъ испѣлненіе своѣи дѣлѣжности, нѣма и тукъ грѣжъ за нѣщо. *ib. 70 р. 105.* 4)—отъ нѣкоѣ болѣсть, заболѣю,—ѣю: Нѣкои сѣлаче са ударили отъ холѣрата на вторѣи дѣнь. *З. 56.*—5) хлопочу: Азъ са удѣрямъ по цѣлъ